

но недоволство и мрачно гледане на живота, колегите му решили да отръжатъ единъ отъ пръстите на ръката му. Като отръзали пръста му, той започналъ да цени живота и се излъкувалъ отъ ипохондрията си. Тъй щото, когато питате, защо идатъ страданията въ свѣта, ще знаете, че тѣ иматъ предъ видъ освобождаването на човѣка отъ вѫтрешното недоволство, което може да се превърне въ безразличие — едно отъ опаснитѣ състояния, въ което може да изпадне човѣкъ. За такъвъ човѣкъ и радоститѣ, и скърбите се обезсмислятъ. Той не намира смисълъ въ живота и дохожда най-после до крайно отчаяние.

Днесъ всички хора търсятъ нѣщо ново въ живота. Какво представя новото? Ново е онова, което може да предаде нѣщо на човѣка, да започне вѫтрешно да расте. Отворете Евангелието и ще видите, колко нови нѣща има за васъ. Ако можете да произнесете единъ отъ стиховетѣ съ вѣра, вие ще се подмладите съ 20 години. Внесете ли най-малкото съмнение, вие губите истинския смисълъ на стиха, губите силата му и нищо не придобивате. Всѣко съмнение е прѣчка, която отлага реализирането на нѣщата. Отъ човѣка зависи да бѫде щастливъ, или не. Ако се движи съ биволска кола, щастието закъснява. Ако се движи съ автомобилъ, съ аеропланъ, или съ бързината на мисълта и на свѣтлината, щастието иде по-бѣрзо. Отъ съобщението, съ което човѣкъ си служи, зависи и бързината, съ която иде щастието.